

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาผลของระดับปุ๋ยในโตรเจน ฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตและคุณภาพผลผลิตของพริกหนุ่มในชุดดินสันทราย โดยการใช้สัดส่วนและอัตราปุ๋ย ในโตรเจน ฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมในระดับต่าง ๆ กัน พบว่า การเจริญเติบโตของพริกหนุ่มใน ด้านความสูงของต้นและความกว้างทรงพุ่มนั้น ต้นพริกที่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนจะเจริญเติบโตได้ดีกว่าที่ไม่ได้รับ โดยจะเห็นความแตกต่างได้ชัดเจนเมื่อต้นพริกมีอายุได้ 6-8 สัปดาห์หลังย้ายปลูก ผลผลิตของพริกในด้านขนาดของผล น้ำหนักเฉลี่ยต่อผลและผลผลิตรวมทั้งหมด ก็ได้ผล เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ต้นพริกที่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนจะให้ผลผลิตสูงกว่าที่ไม่ได้ปุ๋ยรับในโตรเจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าเมื่อต้นพริกได้รับปุ๋ยในโตรเจนที่ระดับ 45 กก.N/ไร่ จะให้ ผลผลิตที่สูงที่สุด ในขณะที่ต้นพริกได้รับปุ๋ยในโตรเจนสูงกว่าระดับนี้กลับทำให้ได้ผลผลิตลดลง ส่วนปริมาณปุ๋ยฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมที่ระดับต่าง ๆ ไม่ทำให้การเจริญและให้ผลผลิตของ พริกหนุ่มมีความแตกต่างกันแต่อย่างใด เนื่องจากในชุดดินสันทรายที่ทำการทดลองมีทั้งธาตุ ฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมในระดับสูงอยู่แล้ว

ด้านคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของผลพริกพบว่า เมื่อทำการเก็บรักษาผลพริกไว้ที่อุณหภูมิ ต่ำ(8 องศาเซลเซียส) จะช่วยลดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของผลพริก ช่วยยืดระยะเวลาในการเก็บ รักษาและช่วยชะลอการสูญเสียคุณภาพของผลพริกได้นานกว่าที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง(25±3 องศาเซลเซียส) ยกเว้นปริมาณของแคปไซซินในผลพริกที่จะมีสูงกว่าเมื่อเก็บรักษาไว้ที่ อุณหภูมิห้อง ส่วนปริมาณปุ๋ยที่ต้นพริกได้รับนั้นมีผลต่อคุณภาพของผลพริกไม่ชัดเจนและ แปรปรวนไปในแต่ละคุณภาพของผลพริกที่ทำการทดสอบ อย่างไรก็ตามพบว่า เมื่อต้นพริกได้รับ ปุ๋ยในโตรเจนที่ระดับ 30-45 กก.N/ไร่ จะให้คุณภาพของผลพริกดีกว่าและช่วยชะลอการสูญเสีย คุณภาพด้านต่าง ๆ ของผลพริกได้ดีกว่าเมื่อเก็บรักษาที่ระยะเวลานานขึ้น ส่วนปริมาณของปุ๋ย ฟอสฟอรัสและปุ๋ยโพแทสเซียมจะมีผลต่อคุณภาพผลผลิตน้อยมาก